

OKÓLNIK

KURII DIECEZJALNEJ PŁOCKIEJ

38/2017

Płock – dnia 28 grudnia 2017 r.

189

DEKRET

I. W związku z obchodzonym Rokiem św. Stanisława Kostki, kierując się duchowym dobrem wiernych, powołując się na dekrety Penitencjarii Apostolskiej z dnia 1 grudnia 2017 r. (N. 1060/17/I; N. 1061/17/I), ustanawiam następujące miejsca święte, w których wierni mogą uzyskać odpust zupełny przez nawiedzenie, indywidualne lub w grupie pielgrzymkowej, w czasie trwania Roku św. Stanisława Kostki (od 1 stycznia do 31 grudnia 2018 r.):

1. Sanktuarium:

Sanktuarium św. Stanisława Kostki w Rostkowie

2. Kościoły parafialne w parafiach pw. św. Stanisława Kostki:

- Kościół parafii pw. św. Stanisława Kostki w Dębsku
- Kościół parafii pw. św. Stanisława Kostki w Ostrowitem
- Kościół parafii pw. św. Stanisława Kostki w Płocku
- Kościół parafii pw. św. Stanisława Kostki w Przasnyszu
- Kościół parafii pw. św. Stanisława Kostki w Pułtusku
- Kościół parafii pw. św. Stanisława Kostki w Rypinie
- Kościół parafii pw. św. Stanisława Kostki w Smardzewie
- Kościół parafii pw. św. Stanisława Kostki w Wojnówce

3. Kościoły parafialne pw. św. Stanisława Kostki:

- Kościół pw. św. Stanisława Kostki parafii pw. Świętej Trójcy w Krajkowie
- Kościół pw. św. Stanisława Kostki parafii pw. św. Maksymiliana Kolbego w Sierpcu

4. Inne miejsca:

- Kościół pw. św. Stanisława Kostki w Kacicach, kościół filialny parafii pw. św. Józefa w Pułtusku
- Kościół chrztu św. Stanisława Kostki: Kościół pw. Wniebowzięcia NMP parafii pw. św. Wojciecha w Przasnyszu
- Bazylika Katedralna pw. Wniebowzięcia NMP w Płocku, posiadająca relikwie św. Stanisława Kostki
- Kaplica pw. Dobrego Pasterza w Wyższym Seminarium Duchownym w Płocku, św. Stanisław Kostka jest patronem uczelni
- Kaplica pw. św. Stanisława Kostki w Szkołach Katolickich w Płocku

II. Do uzyskania odpustu podczas nawiedzenia kościoła lub kaplicy wymagane są:

- uczestnictwo we Mszy św. lub nabożeństwie ku czci św. Stanisława Kostki lub modlitwa do Boga przed obrazem św. Stanisława Kostki zakończona: Modlitwą Pańską, Wyznaniem Wiary i wezwaniami do NMP i św. Stanisława Kostki,
 - stan łaski uświęcającej,
 - wyzbycie się przywiązania do jakiegokolwiek grzechu,
 - przyjęcie Komunii św.,
 - modlitwa w intencjach Ojca Świętego, jako wyraz jedności z Kościołem.

III. Odpust zupełny można uzyskać w wymienionych wyżej kościołach lub kaplicach jeden raz dziennie pod warunkami wyżej wymienionymi ofiarując go w intencji własnej lub za zmarłych.

IV. W dniu 25 listopada 2018 r., w Uroczystość Chrystusa Króla, na liturgiczne zakończenie Roku św. Stanisława Kostki w diecezji płockiej, które odbędzie się w parafii pw. św. Stanisława Kostki w Ryplinie, zostanie udzielone wszystkim wiernym obecnym na Mszy św., według wskazań Penitencjarii Apostolskiej, papieskie błogosławieństwo połączone z uzyskaniem odpustu zupełnego pod zwykłymi warunkami.

Wierni, którzy z powodu rozumnej przyczyny nie będą mogli fizycznie uczestniczyć w tej Mszy św. będą mogli otrzymać błogosławieństwo papieskie wraz z odpustem zupełnym pod warunkiem, że pobożnie będą się łączyć przez radio lub telewizję w przeżywaniu tej liturgii.

V. Wierni, którzy z powodu starości lub poważnej choroby nie mogą opuszczać domu, mogą otrzymać odpust zupełny w Roku św. Stanisława Kostki pod zwykłymi warunkami (stan łaski uświęcającej, który uzyskuje się przez sakramentalną spowiedź; wyzbycie się przywiązania do jakiegokolwiek grzechu; przyjęcie Komunii św.; modlitwa w intencjach Ojca Świętego), jeśli tylko mają intencję otrzymania odpustu i jeśli duchowo łączą się w przeżywaniu nabożeństw jubileuszowych ofiarując swoje modlitwy i cierpienia miłosiernemu Bogu.

VI. Serdecznie zachęcam duszpasterzy, szczególnie stróżów miejsc związanych z kultem św. Stanisława Kostki, aby sprawowali, kiedy to możliwe Msze wotywnie ku czci św. Stanisława Kostki lub Liturgie słowa, czy inne nabożeństwa, czuwania, adoracje i formy modlitwy ku czci św. Stanisława Kostki. Proszę, aby podczas tych liturgii i nabożeństw sprawować również sakrament pokuty i pojednania.

Płock, dnia 27 grudnia 2017 r.

W święto św. Jana Apostoła i Ewangelisty

L. dz. 3212/2017

† *Piotr Libera*
Biskup Płocki

Ks. Piotr Grzywaczewski
Kanclerz

190

SŁOWO PREZYDIUM KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI NA NIEDZIELĘ ŚWIĘTEJ RODZINY

„Kochać, nie zabijać!”

Drodzy Bracia i Siostry!

W czytaniach na dzisiejsze Święto Świętej Rodziny św. Paweł Apostoł wymienia wiele cnót, ale podkreśla, że najważniejsze jest, aby realizować je z miłością, „która jest więzią doskonałości”. Dzisiaj chcemy, aby ta zasada wybrzmiała z całą mocą i aby odnosiła się ona do wszystkich: do dzieci zdrowych i do niepełnosprawnych, do osób starszych i do chorych. Wszyscy oni zawsze powinni mieć miejsce w naszych rodzinach.

Każde dziecko potrzebuje miłości. Dziecko poczęte, choć rozwija się w łonie matki, nie jest własnością rodziców – jest powierzone ich trosce przez Boga. Niepełnosprawność czy choroba zawsze pozostaje tajemnicą, z którą zmagają się nasz umysł i nasza wiara. Człowiek jednak nie ma prawa do decydowania o kresie życia na żadnym jego etapie, gdyż Panem życia i śmierci jest tylko Bóg!

Wszyscy jesteśmy powołani do kochania i przyjmowania najsłabszych, a nie do ich zabijania. Zarówno wierzący jak i niewierzący są wezwani do ochrony życia od poczęcia do naturalnej śmierci. Nie może być miejsca na zabijanie innych, a szczególnie niepełnosprawnych i chorych dzieci!

To nie jest kwestia tylko światopoglądu czy religii, ale przede wszystkim nauki, która jednoznacznie wykazuje, że życie człowieka rozpoczyna się w momencie poczęcia.

Niedawno do opinii publicznej dotarła wstrząsająca informacja o aborcji dziecka w 24. tygodniu życia. Dziecko przeżyło tę aborcję. Jednak, zamiast być otoczone opieką, zostało pozostawione samo sobie, aby zmarło i tak się stało. Takich nieludzkich praktyk jest w Polsce więcej. Trzeba się im zdecydowanie przeciwstawić! Nie wahajmy się zabierać głosu w imieniu tych, którzy sami bronić się jeszcze nie mogą!

Dramatyczny paradoks współczesności polega na tym, że wielu dzieciom, które znajdują się dziś pod sercem matki, nie jest dane przyjść na świat. W majestacie polskiego prawa są one zabijane przed narodzeniem. Obecnie pozwala na to przepis ustawy umożliwiający pozbawianie życia poczętych dzieci w trzech przypadkach. Jednym z nich jest podejrzenie o nieuleczalną chorobę lub niepełnosprawność. Jest to aborcja z przyczyn eugenicznych. Według danych Ministerstwa Zdrowia z tego powodu wykonywanych jest 95 procent aborcji. Wśród nich większość stanowią dzieci z Zespołem Downa. Jeśli pozwolimy im się narodzić, będą żyć wśród nas, rozwijać się i obdarowywać nas swą miłością i zaufaniem. Pomimo niepełnosprawności mogą być cennymi członkami społeczności, choć zazwyczaj wymagają pomocy. Głęboko niemoralne jest prawo, oparte na przesłance eugenicznej, które pozwala takich ludzi zabijać!

W Sejmie czeka projekt ustawy „Zatrzymaj aborcję”. Przewiduje on zniesienie możliwości aborcji eugenicznej. Polscy Biskupi popierają tę obywatelską inicjatywę jako krok do pełnej ochrony życia i apelują do wszystkich ludzi dobrej woli o wyrażenie jej swego poparcia. Apelujemy też do sumień wszystkich posłów i senatorów, mając świadomość, że to od nich zależy decyzja, czy ustawa ta zostanie przyjęta. Zwracamy się do nich tym bardziej, gdyż wiemy, że większość z nich deklaruje wiarę i wierność wartościom chrześcijańskim. Jesteśmy przekonani, że parlamentarzyści postawią wartości moralne ponad partyjnymi kalkulacjami!

Powszechnie znane jest przywiązanie Polaków do osoby św. Jana Pawła II. Dla zdecydowanej większości z nas jest on autorytetem. Sprawa obrony życia była jednym z najważniejszych wątków pontyfikatu Papieża Polaka. W 1999 r. w Łowiczu mówił: „zwracam się do wszystkich ojców i matek mojej Ojczyzny i całego świata, do wszystkich ludzi bez wyjątku: każdy człowiek poczęty w łonie matki ma prawo do życia!”. Dajmy więc świadectwo wierności nauczaniu naszego świętego Rodaka i upomnijmy się o prawo do życia dla wszystkich poczętych dzieci! Pamiętajmy, że zamiast aborcji zawsze istnieje możliwość oddania dziecka do adopcji.

Życząc wszystkim rodzinom, aby Rok Pański 2018 stał się okazją do naszego świadectwa miłości do chorych i niepełnosprawnych dzieci, z serca wszystkim błogosławimy.

Warszawa, dnia 31 grudnia 2017 roku

† Stanisław Gądecki
Arcybiskup Metropolita Poznański
Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

† Marek Jędraszewski
Arcybiskup Metropolita Krakowski
Wiceprzewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

† Artur Miziński
Sekretarz Generalny
Konferencji Episkopatu Polski

ZARZĄDZENIE: Słowo Prezydium Konferencji Episkopatu, proszę odczytać wiernym w Niedzielę Świętej Rodziny: Jezusa, Maryi i Józefa, 31 grudnia br., w ramach kazania, podczas wszystkich Mszy św. Zachęca się również, aby na zakończenie każdej Mszy św. celebrować modlitwy dziękczynne za kończący się rok 2017.

Płock, dnia 28 grudnia 2017 r.

† Mirosław Milewski
Wikariusz Generalny

KOMUNIKAT WYDZIAŁU DS. RODZIN

Czcigodni Księża,

podobnie jak rok temu, przedstawiam propozycję „Nabożeństwa na zakończenie roku kalendarzowego 2017”, do ewentualnego duszpasterskiego wykorzystania przez Księży w najbliższą niedzielę, 31 grudnia br. Do pobrania także na stronie: <http://plockierodziny.pl/pomoce-duszpasterskie>.

Ponadto przypominam, że w „Okólniku” nr 36/2017 zostało zamieszczone „Nabożeństwo inauguracyjne Roku św. Stanisława Kostki w parafiach Diecezji Płockiej” na dzień 6 stycznia 2018 r.

Płock, dnia 28 grudnia 2017 r.

Ks. Wojciech Kućko
Diecezjalny Duszpasterz Rodzin

NABOŻEŃSTWO NA ZAKOŃCZENIE ROKU KALENDARZOWEGO 2017

PIEŚŃ: *Zróbcie Mu miejsce* – wystawienie Najśw. Sakramentu

WPROWADZENIE

K. W ostatnim dniu Roku Pańskiego 2017 przychodzimy do Jezusa, leżącego w betlejemskim żłobie, aby Mu podziękować, uwielbić Go i przeprosić za miniony czas. On jest tu i teraz obecny między nami pod postacią chleba. Nasza modlitwa będzie także okazją do zrobienia krótkiego rachunku sumienia z przeżytego przez nas czasu. Niektóre z minionych dni 2017 roku chcielibyśmy przeżyć ponownie, gdyż były dla nas pomyślne i dobre. O innych chcielibyśmy zapomnieć i wymazać je z naszej pamięci. Wszystko to jest jednak naszym plonem, który przynosimy na koniec tego roku przed ołtarz Boży. I choć może będzie nam trudno podziękować za ten czas, uczynimy to, bo wierzymy, że nic nie dzieje się bez przypadku – Bóg pisze prosto na krzywych liniach naszego życia.

ŚPIEW: Święty Boże, Święty mocny, Święty a Nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami (3 razy).

PRZEBŁAGANIE

K. Wyszliśmy z ręki Boga i do Niego zdążamy każdym dniem naszego życia. Często jednak o tym zapominamy, przyniesieni nawałem codziennych spraw i zajęć. Chcemy Go teraz przeprosić za popełnione w tym roku grzechy przeciw Niemu i przeciw braciom. Dlatego w poczuciu winy i z głębokim żalem powtarzamy: *Przepraszamy Cię, Panie!*

- Za wszelką niesprawiedliwość, wojny, jakie w tym roku toczyły się w świecie.
- Za zamachy terrorystyczne i bestialskie zbrodnie przeciw ludzkości.
- Za brak naszej modlitwy i dostatecznej wrażliwości na cierpienie naszych braci chrześcijan, prześladowanych za wiarę.
- Za zabójstwa, akty aborcji i eutanazji, za eksperymenty prowadzone na dzieciach nienarodzonych, za grzechy wrogów życia, za to, że człowiek czyni się panem życia.
- Za wszelką nienawiść i krzywdy, wyrządzane zwłaszcza bezbronnym i chorym, za brak pomocy dla głodujących i opuszczonych.
- Za grzechy w naszym narodzie, za rozwody, za lekceważenie obowiązków rodzicielskich, zawodowych i obywatelskich, za rozbijanie małżeństw i łamanie wierności małżeńskiej.
- Za zgorszenia, nieobyczajność, rozwiązłość, pijaństwo, za publiczną obrazę wiary, moralności chrześcijańskiej i lekceważenie krzyża Chrystusowego.
- Za nieuzasadnione opuszczanie niedzielnej i świątecznej Mszy świętej, szczególnie przez wielu naszych parafian, za znieważanie dni świątecznych i niepotrzebną pracę w niedziele i święta, za unikanie spowiedzi, niegodne przyjmowanie sakramentów świętych, a zwłaszcza Komunii świętej.
- Za grzechy popełnione w pracy, wobec sąsiadów i w naszych rodzinach, za brak miłości i życzliwości, brak poszanowania własności społecznej, nieuczciwość w pracy, nieżyczliwość i obojętność na ludzkie potrzeby.
- Za to, że wstydziliśmy się naszej wiary i nie broniliśmy Twojego Kościoła, za obojętność rodziców i dorosłych wobec wychowania dzieci i młodzieży.

K. Módlmy się.

Boże, którego znieważa zło uczynione, a przejednywa pokuta, † daj wszystkim ludziom łaskę szczerego nawrócenia i przywróć wszystkim radość Twoich dzieci; * zgromadź rozproszonych przy Twoim stole i spraw, byśmy w nowym roku godnie Tobie służyli. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

ŚPIEW: *Panie, przebacz nam*

DZIĘKCZYNIENIE

K. Chryste, Jedyny Synu Maryi Panny, pragniemy teraz podziękować za wszystkie dary udzielone nam w tym roku, za wszystkie łaski i dobrodziejstwa, za każde dobro Twoje i wszystkich naszych bliźnich. Z wielu łask Twoich nie zdajemy sobie nawet sprawy, więc chcemy dzisiaj wyśpiewać Tobie pieśń dziękczynienia.

Powtarzamy: *Dziękujemy Ci, Panie!*

- Za dar życia, którym nas obdarzyłeś i w nim podtrzymujesz każdego dnia.
- Za posługę papieża Franciszka, naszych biskupów Piotra, Mirosława i Romana, wszystkich kapłanów i diakonów naszej diecezji płockiej.
- Za ogłoszenie św. Stanisława Kostki głównym patronem naszej diecezji.
- Za dzieci, które zostały ochrzczone w tym roku w tym kościele parafialnym.
- Za dzieci, które przystąpiły do Pierwszej Spowiedzi i Komunii Świętej.
- Za młodych ludzi, którzy przyjęli sakrament bierzmowania.
- Za pary narzeczonych, którzy przed tym ołtarzem ślubowali miłość, wierność i uczciwość małżeńską.
- Za życie i trudy osób, które zmarły tego roku i poprzedziły nas w pielgrzymce wiary do Królestwa Niebieskiego.
- Za wszystkie Msze święte, rekolekcje adwentowe i wielkopostne, nabożeństwa majowe i październikowe, za wszystkie spowiedzi i przyjętą przez nas podczas tych dni Komunię świętą.
- Za nowe rodziny i wszystkich nowych mieszkańców naszej parafii.
- Za dar trwania przez nas w wierze i szukania oparcia w Tobie przez nadzieję i miłość.
- Za to, że błogosławiłeś nam w pracy, w szkole, że darzyłeś nas zdrowiem i swoim błogosławieństwem.
- Za wszystkie prace materialne, podjęte w tym roku w naszej parafii.
- Za wszystkie Twoje dary, których wyliczyć ani uświadomić sobie nie jesteśmy w stanie, a które chcielibyśmy poznać, rozwinąć i pomnożyć.

K. Módlmy się.

Wszchemogący Boże, Ojczy miłosierdzia i wszelkiego dobra, zawsze i wszędzie, a zwłaszcza dzisiaj i tutaj składamy dziękczynienie za Twoje rozliczne dary, † których udzieliłeś nam w kończącym się roku * i błagamy, abys otaczał nas swoją łaską, zachował w wierze i pozwolił przynieść plon, jakiego oczekujesz. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

ŚPIEW: *Dzięki, o Panie, składamy dzięki*

PROŚBY O BŁOGOSŁAWIENSTWO

K. Rok Pański dwa tysiące osiemnasty to 365 nowych dni, które będziemy mogli przeżyć tylko dzięki Bożej woli i łasce. Mijające godziny ciągle przypominają: „Bóg widzi – czas ucieka, śmierć goni – wieczność czeka”. Stając wobec tej niewiadomej, nie chcemy ulegać lękowi ani złym przeczuciom. Dlatego z ufnością i nadzieją zwracamy się, powtarzając: *Prosimy Cię, Panie!*

- Abyś zachował świat od nienawiści, wojen, terroru, wszelkich klęsk żywiołowych i każdego zła.
- Abyś Kościół święty, Ojca świętego Franciszka, wszystkich biskupów, kapłanów i diakonów prowadził na drodze świętego życia.
- Abyś naszą diecezję i parafię miał w swojej przemożnej opiece i prowadził drogą Ewangelii.
- Abyś pozwolił nam doskonalić naszą wiarę przez częsty udział w Mszy św., spowiedzi i życie zgodne z Twoją wolą.
- Abyś błogosławił naszej Ojczyźnie, ustrzegł rządzących od prywaty, egoizmu, zawiści i złej woli.
- Abyś wzbudził liczne i święte powołania do życia kapłańskiego, szczególnie do naszego płockiego Seminarium Duchownego oraz dobre powołania zakonne i misyjne.
- Abyś przyjął do swojej chwały naszych bliskich zmarłych, zwłaszcza tych, którzy odeszli w ostatnim roku z naszej wspólnoty parafialnej.
- Abyś każdą rodzinę zachował od wszelkiej przeciwności i niezgody, abyś rodzicom dał zdrowie i dobre dzieci, szkołom – ofiarnych wychowawców, chorym – oddanych lekarzy i pielęgniarki, bezrobotnym – uczciwych pracodawców, grzesznikom – troskliwych spowiedników, starym i samotnym – pomocne dłonie.
- Abyś nam pozwolił owocnie przeżyć Rok św. Stanisława Kostki oraz Rok Stulecia Odzyskania Niepodległości przez naszą Ojczyznę.
- Abyś nam wszystkim dał spełnienie zamierzonych planów, zgodnych z Twoim zbawczym zamiarem.

K. Módlmy się.

Boże, Twoje dni trwają bez końca, a Twoje miłosierdzie bez granic; † spraw, abyśmy zawsze pamiętali, że nasze życie jest krótkie, a godzina śmierci przed nami zakryta; * wysłuchaj pokornych prośb swoich sług, którzy pełni wiary, nadziei i miłości stają przed Tobą. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

ŚPIEW: *My grzeszni Ciebie, Boga, prosimy, wysłuchaj nas, Panie (3 razy).*

K. Niech hymn pochwalny Kościoła będzie naszym prześlaniem, dziękczynieniem i uwielbieniem Boga Miłosiernego. Niech On nam błogosławi w naszej codzienności!

ŚPIEW: *Ciebie Boga wystawiamy*

K. Módlmy się.

Boże i nasz Ojciec! Przyjmij nas w tym ostatnim dniu kończącego się roku † i prowadź w nieznaną przyszłość, wiadomą tylko Tobie, * bo wierzymy, że jesteś Bogiem miłości, Bogiem prawdy i Bogiem życia. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

ŚPIEW: *Przed tak wielkim Sakramentem – okadzenie*

K. Dałeś im chleb z nieba.

W. Wszelką rozkosz mający w sobie.

K. Módlmy się.

Panie Boże, wierzymy i wyznajemy, że Jezus Chrystus, narodzony z Dziewicy Maryi i umęczony na krzyżu jest obecny w Najświętszym Sakramencie, * spraw, abyśmy z tego Boskiego źródła czerpali łaskę wiecznego zbawienia. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

Błogosławieństwo Najśw. Sakramentem

ŚPIEW NA ZAKOŃCZENIE: *Nowy Rok bieży*

Kuria Diecezjalna Płocka

Płock, dnia 28 grudnia 2017 r.

Nr 3222/2017

Ks. Piotr Grynsztedt

Za zgodność